

Sygn. akt II Ca 97/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Robert Figurski
Sędziowie:	SO Elżbieta Hallada (sprawozdawca) SO Sabina Ziser
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Zielińska

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2013 roku w Legnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko stronie pozwanej (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Głogowie

z dnia 17 października 2012 roku

sygn. akt I C 320/11

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. w punkcie I zasądza od strony pozwanej (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda J. K. kwotę 5.200 zł (pięć tysięcy dwieście złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 7 czerwca 2011 roku, oddalając dalej idące powództwo,

2. w punkcie II zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 327 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

3. dodaje punkt III o następującej treści: nakazuje stronom uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Głogowie) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa : powodowi – 26,30 zł, stronie pozwanej – 593,50 zł;

II. oddala dalej idącą apelację;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

II Ca 97/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Głogowie wyrokiem z dnia 17 października 2012r. oddalił powództwo J. K. przeciwko (...) S.A. V. (...) w W. o zapłatę kwoty 9870zł z tytułu szkody wyrządzonej powodowi wskutek zawalenia się wiaty, pod którą był zaparkowany samochód należący do powoda marki V. (...).

Sąd Rejonowy uznał za skuteczny zarzut strony pozwanej, będącej ubezpieczycielem Spółki Akcyjnej (...), uwolnienia się od odpowiedzialności na podstawie art. 429 k.c., a mianowicie wobec powierzenia przez spółkę (...) G. P. (1) odśnieżania budynków w dwóch zakładach w miejscowości C., w której doszło do zawalenia się wiaty obciążonej zalegającym śniegiem i uszkodzenia samochodu należącego do powoda. Zdaniem Sądu Rejonowego odśnieżanie należy do czynności utrzymania budynków w sposób zgodny z wymogami prawa budowlanego, na wykonanie tych czynności nie potrzeba specjalnych zezwoleń ani licencji, wobec czego powierzając odśnieżania firmie budowlanej ubezpieczony zwolnił się od odpowiedzialności za szkodę. Nie można, w ocenie Sądu Rejonowego, przypisać spółce (...) winy w wyborze przedsiębiorstwa, któremu powierzył czynność odśnieżania budynków. Skoro ubezpieczona u strony pozwanej spółka (...) nie ponosi odpowiedzialności za szkodę doznaną przez powoda, brak jest podstaw do zasądzenia odszkodowania od zakładu ubezpieczeniowego- strony pozwanej w niniejszej sprawie.

Apelację od wyroku wniósł powód J. K. i zarzucił :

- naruszenie prawa materialnego, a to art. 429 k.c. poprzez jego błędną wykładnię i nieprawidłowe przyjęcie, że pozwany nie ponosi odpowiedzialności za powstałą szkodę, art. 415 k.c. poprzez jego błędną wykładnię i tym samym nieprawidłowe przyjęcie, że odpowiedzialność pozwanego jest wyłączona w oparciu o art. 429 k.c. i brak zastosowania dla podstawy odpowiedzialności pozwanego art. 415k.c. oraz art. 6k.c. w związku z art. 232k.p.c. poprzez ich błędną wykładnię i tym samym błędne przyjęcie, że pozwany wykazał, iż nie ponosi odpowiedzialności za powstałą szkodę,

- naruszenie prawa procesowego, a to art. 328§2k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i brak wskazania w uzasadnieniu wyroku, na jakich dowodach Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie, którym dowodom odmówił wiarygodności i dlatego, oraz naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez dowolną ocenę dowodów.

Wskazując na powyższe zarzuty powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Strona pozwana w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy w oparciu o prawidłowe ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy, które przyjmuje za własne, zważył, co następuje:

Apelacja jest uzasadniona w części. Trafny jest zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 429 k.c. poprzez jego błędną wykładnię i nieprawidłowe zastosowanie, a ponadto art. 6 k.c. w związku z art. 233§1k.p.c. poprzez uznanie, że strona pozwana wykazała przesłanki zwalniające ubezpieczoną spółkę (...) od odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną powodowi na podstawie art. 429k.c. Z prawidłowych ustaleń okoliczności stanu faktycznego sprawy Sąd Rejonowy wyciągnął błędne wnioski, co skutkowało niezasadnym oddaleniem żądania pozwu.

I tak rację ma skarżący powód, że strona pozwana, na której spoczywał ciężar dowodu na brak winy w wyborze przedsiębiorcy, któremu powierzone zostało odśnieżanie budynków, czy też dowodu na powierzenie czynności osobie, która w zakresie swej działalności zawodowej trudni się wykonywaniem czynności odśnieżania, okoliczności tych nie wykazała.

Z niespornych okoliczności wynika, że przedsiębiorstwo należące do G. P. (1) (...) jest przedsiębiorstwem ogólnobudowlanym zajmującym się pracami typowo budowlanymi, takimi jak: prace dekarско-blacharskie, żelbetowe i murowe oraz handlem artykułami budowlanymi (zeznania G. P.–k.80).

Utrzymanie budynku w należyłym stanie, które według Sądu Rejonowego, mieści się w ramach prac budowlanych wykonywanych przez przedsiębiorstwo (...) zawiera również odśnieżanie tych budynków, a to z kolei dowodzi, że czynności zostały powierzone przedsiębiorstwu zawodowo trudniącemu się odśnieżaniem, tym bardziej że prace tego rodzaju nie wymagają specjalnego pozwolenia ani licencji, zaś firma (...) posiada odpowiedni sprzęt do wykonywania zleconych jej czynności.

Z tak przedstawioną argumentacją nie można się zgodzić. Przede wszystkim na zakres czynności związanych z utrzymaniem budynku w należyłym stanie składają się nie tylko prace budowlane, lecz w grę wchodzi prace związane z konserwacją i utrzymaniem urządzeń przesyłających energię elektryczną, gaz, wodę, odprowadzanie ścieków, jak również utrzymaniem czystości, porządku i bezpieczeństwa dla użytkowników budynku. Z tego powodu nie wytrzymuje krytyki pogląd, że skoro przedsiębiorstwo (...) w zakresie swojej działalności wykonuje prace ogólnobudowlane, to jest profesjonalnym przedsiębiorstwem uprawnionym do wykonywania czynności odśnieżania budynku. Jak wynika z zeznań właściciela tego przedsiębiorstwa, tego rodzaju zleceń dotychczas nie wykonywał, natomiast przedstawiciel spółki (...) stwierdził, że nie sprawdzał, czy są jakieś firmy specjalizujące się tego rodzaju pracami, tylko uznał, że firma budowlana (...) jest odpowiednia do wykonania zlecenia odśnieżania budynków.

Skoro przedsiębiorstwo (...) w zakresie swojej działalności nie wykonywało prac polegających na odśnieżaniu budynków, to trudno jest obronić pogląd, że firma ta zawodowo trudni się pracami odśnieżania, a co za tym idzie, że ma dostateczne kwalifikacje fachowe do prawidłowego wykonania zleconych prac.

Przeciwnie, brak doświadczenia w zakresie tego rodzaju czynności dowodzi braku staranności ubezpieczonej spółki w doborze przedsiębiorstwa, jak również potwierdza zarzut apelującego, że strona pozwana nie wykazała, by czynności odśnieżania powierzyła przedsiębiorstwu, które zawodowo trudni się ich wykonywaniem i w ten sposób zwolniła się od odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną powodowi wskutek zawalenia się obciążonej śniegiem wiaty. Posiadanie sprzętu umożliwiającego odśnieżanie, czy też zatrudnienie pracowników, którzy mogą pracować na wysokościach, nie uzasadnia jeszcze, zdaniem Sądu Okręgowego, oceny profesjonalizmu i prowadzenia działalności, która swoim zakresem obejmuje czynność powierzoną do wykonywania przez sprawcę szkody.

Niewątpliwie zgodzić się można z oceną Sądu Rejonowego, że prace polegające na odśnieżaniu budynków nie wymagają szczególnych umiejętności, czy kwalifikacji, bowiem co do zasady nie są to prace skomplikowane. Nie oznacza to jednak, że każdy jest uprawniony do ich wykonywania i jeżeli tylko się tego podejmie i ma odpowiedni sprzęt, to spełnia kryteria określone w art. 429 k.c. „osoby która w zakresie swej działalności zawodowej trudni się wykonywaniem takich czynności”.

Poza sporem pozostaje okoliczność, że szkoda jaką doznał powód powstała wskutek zawalenia się wiaty obciążonej śniegiem, a w noc poprzedzającą zdarzenie miały miejsce duże opady śniegu. Przedsiębiorstwo zawodowo trudniące się odśnieżaniem winno być przygotowane na tego rodzaju sytuacje, które zdarzają się nieczęsto. Tymczasem strona pozwana nie była w stanie wykazać, czy został ustalony harmonogram prac związanych z odśnieżaniem, jak strony umowy przewidziały częstotliwość i sposób wykonania zadania oraz czy i jak często przedsiębiorstwo (...) zlecone czynności odśnieżania wykonywało.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy uznał, że apelacja jest co do zasady trafna i w części oddalającej żądanie do kwoty 5200zł.

Jak bowiem wynika z akt sprawy, szczególnie z dowodu z opinii biegłego L. S., różnica pomiędzy wartością auta powoda sprzed zdarzenia i wartością auta po szkodzie (wartość pozostałości) wynosi kwotę 5200zł. Ponieważ powód naprawił uszkodzony samochód i za naprawę tę zapłacił kwotę przewyższającą wartość samochodu przed

uszkodzeniem, nie może oczekiwać odszkodowania większego, niż wynosi szkoda jemu wyrządzona. Zgodnie z treścią art. 363§1 zdanie drugie k.c. gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu, zaś granicą odpowiedzialności zobowiązanego jest wysokość szkody rzeczywistej, odpowiadającej stracie, jaką poniósł poszkodowany (art. 361§ 1i2 k.c.).

Skoro z wyliczeń biegłego wynika, że z wartość samochodu powoda obniżyła się z kwoty 7600zł jaką przedstawiało auto przed zdarzeniem do kwoty 2400zł jaką przedstawiało po szkodzie, to rzeczywista szkoda powoda, do pokrycia której jest zobowiązany sprawca szkody, za którego odpowiedzialność ponosi strona pozwana, sprowadza się do kwoty 5200zł.

Wobec tego Sąd Okręgowy na podstawie art. 386§1k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok poprzez zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda powyższą kwotę wraz z odsetkami od daty wytoczenia powództwa.

Apelacja dalej idąca na podstawie art. 385 k.p.c. została oddalona.

Konsekwencją zmiany wyroku w powyższym zakresie była zmiana orzeczenia o kosztach postępowania, które powinny obciążać strony odpowiednio do wyniku sprawy(art. 100k.p.c.).

I tak z kwoty dochodzonej pozwem 9870zł, uwzględnione żądanie stanowi 53% i w tym zakresie przysługuje powodowi zwrot kosztów procesu.

W postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji powód poniósł koszty w wysokości 1711zł, a to 494 zł opłata sądowa od pozwu, 1200zł koszty zastępstwa prawnego i 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa, zaś 53% tych kosztów to kwota 906,83zł. Strona pozwana z kolei poniosła koszty w wysokości 1243zł (1200zł koszty zastępstwa prawnego i 34 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa), z czego wygrane 47% stanowi 580zł. Po wzajemnym zbilansowaniu tych kosztów powód powinien zwrócić stronie pozwanej kwotę 327zł.

W postępowaniu pierwszoinstancyjnym zostały również poniesione koszty na opinię biegłego, w łącznej kwocie 1.119.82zł, z czego 500zł uiścił powód tytułem zaliczki, a pozostałe brakujące 619,82 zł zostały tymczasowo wydatkowane z budżetu sądowego.

Z tytułu tych kosztów powód powinien zapłacić 526,31zł, co odpowiada 47% w jakich powód przegrał sprawę, a strona pozwana powinna zapłacić 593,50zł, co odpowiada 53% jej przegranej. Ponieważ powód już zapłacił 500zł, do zapłaty od niego pozostało 26,30zł, zaś strona pozwana ma do zapłaty 593,50zł.

Powyższy obowiązek uiszczenia brakujących kosztów został nałożony na strony poprzez dodanie do zaskarżonego wyroku punktu III.

W drugiej instancji powód poniósł koszty w wysokości 1096zł, z czego 53% to kwota 580zł, natomiast stronie pozwanej przysługuje zwrot kwoty 282zł, co stanowi 47% poniesionych przez nią kosztów wysokości 600zł. Po wzajemnym zbilansowaniu tych kwot, strona pozwana powinna zwrócić powodowi 300zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego, o czym Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 108§1k.p.c. w związku z art. 98§1i3 k.p.c. i §6 pkt 4 i §12 ust.1pkt1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.9.2008r. w sprawie opłat za czynności radców oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.Nr 163, poz. 1349 ze zmianami).